

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Číslo: Pv 960/15/3304-26
EEČ: 2-24-265-2016

Nové Mesto nad Váhom 05.09.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Podľa § 215 odsek 2 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase okolo 06,40 hodine v XXXXX v rodinnom dome, súpisné číslo XXXXX po predchádzajúcej hádke a fyzickom napadnutí XXXXX presne nešpecifikovaným spôsobom udrel menovanú do pravej dolnej steny hrudníka, pričom utrpela zlomeninu IX. rebra bez posunu úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív hrudnej steny s dobou liečenia a obmedzení na bežnom spôsobe života po dobu štyroch týždňov, pretože

o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté orgánom príslušným na konanie o priestupku a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom , Obvodného oddelenia PZ v Novom Meste nad Váhom zo dňa 22.12.2015 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom sp. zn. ORP-XXXXX zo dňa XXXXX bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania vyšetrovateľ PZ predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného poriadku.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila, že návrh vyšetrovateľa je dôvodný, pretože prichádza do úvahy zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku.

V priebehu vyšetrovania bol vykonaný výsluch obvineného XXXXX, ktorý uviedol, že poškodená je agresívnej povahy, nadmerne požíva alkoholické nápoje a počas spoluzitia s ním ho opakovane a často napádala. Obvinený uviedol, že dňa 04.11.2015 ho poškodená napadla tým spôsobom, že bez príčiny ho udrela päťou do zátylku. Potom stratila rovnováhu a spadla, pričom v dôsledku pádu nemala žiadne viditeľné zranenia ani sa na iné zranenia nestožovala.

Poškodená XXXXX uviedla, že k incidentu došlo dňa 04.11.2015 v čase okolo 06,40 hodine po predchádzajúcej hádke, keď sa obvinený XXXXX dožadoval práva doživotného bývania v dome, s čím ona nesúhlasila, preto jej začal vulgárne nadávať, ona mu dala facku pravou dlaňou na pravé líce. Obvinený ju na to udrel päťou do pravých rebier, spadla na zem a mala vyrazený dych, nemohla sa nadýchnuť. Následne išla ku svojej obvodnej lekárke XXXXX v XXXXX, ktorá ju odoslala na kontrolné chirurgické a pľúcne vyšetrenie, kde sa zistilo, že to má len pomliaždené a až po týždni sa na kontrolnom RTG vyšetrení zistilo, že má zlomeniu IX. rebra na pravej strane. Poškodená bola práceneschopná od 04.11.2015 do 06.12.2015.

Z odborného vyjadrenia XXXXX vyplýva, že poškodená XXXXX utrpela zlomeninu IX. rebra vpravo, bez posunu kostných úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív pravej strany hrudnej steny, pričom z medicínskeho hľadiska sú tieto zranenia hodnotené ako ľahké. Tieto zranenia vznikli priamym mechanizmom - priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu a násilie smerovalo proti poškodenej z pravej strany z pohľadu poškodenej a vedené bolo do oblasti pravej strany hrudníka, na oblasť pravých dolných rebier. V mechanizme vzniku zranenia sa mohol uplatniť úder, vedený rukou útočníka zovretou v päť do oblasti pravej strany hrudníka-hrudnej steny, pričom došlo k pomliaždeniu mäkkých tkanív hrudnej steny ako aj ku zlomenine IX. rebra vpravo. Zranenie bolo možné spôsobiť jedným úderom. Zranenie, ktoré utrpela poškodená, si zvyčajne vyžaduje celkovú dobu liečenia približne 4 týždne. V danom prípade bola poškodená liečená od 04.11.2015 do 04.12.2015, takúto dobu možno považovať za adekvátnu pri danom zranení, rovnako ako dobu pracovnej neschopnosti, ktorú mala vystavenú do 06.12.2015, t.j. niečo viac ako 4 týždne. Obmedzenie v bežnom spôsobe života pri danom zranení vzniká a z chirurgicko traumatologického hľadiska trvá po dobu liečenia, t.j. približne 4 týždne.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený XXXXX bol XXXXX úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa XXXXX číslo OU-NM—XXXXX uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil hrubým správaním a drobným ublížením na zdraví tým, že dňa 04.11.2015 v čase okolo 06:40 hod. v rodinnom dome č. XXXXX XXXXX v obci XXXXX, počas hádky so XXXXX tejto nadával, že je kurva špinavá, klamárka, podvodníčka, alkoholička, že jej dá deti zobrať sociálkou, následne ju fyzicky napadol tak, že ju päšťou udrel do oblasti rebier, na čo menovaná spadla na zem, pričom jej bolo spôsobené zranenie s dobou práceneschopnosti od 04.11.2015 do 06.12.2015. Obvinenému bola za tento priestupok uložená sankcia – pokuta vo výške 20,- €.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetný skutok sa stal, spáchal ho obvinený XXXXX a ide o prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 215 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

Podľa článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

Tento článok Ústavy Slovenskej republiky našiel svoj odraz v ustanovení § 2 ods. 8 Trestného poriadku a ďalej tiež v ustanovení § 9 ods. 1 písm. e/ a písm. g/, podľa ktorých trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmiennečne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernu a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené alebo ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Vo vzťahu k medzinárodným zmluvám treba vychádzať z článkov 153 a 154c Ústavy Slovenskej republiky a s poukazom na ne predovšetkým z článku 4 ods. 1 Protokolu číslo 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa článku 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru - Právo nebyť opakovane súdený alebo trestaný znie: „Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený právoplatným rozsudkom v súlade so zákonom a trestným poriadkom tohto štátu.“

V tomto smere je potrebné poukázať na najpodstatnejšie rozhodnutie veľkého

senátu Európskeho súdu pre ľudské práva z 10. Februára 2009 vo veci Zolotukhin proti Ruskej federácii. V tomto rozhodnutí veľký senát ESLP zjednotil dovtedy nie celkom jednotnú rozhodovaciu činnosť ESLP týkajúcu sa aplikácie čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru.

Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplývalo, že

- prekážku ne bis in idem tvorí len konečné odsudzujúce alebo oslobodzujúce rozhodnutie;
- po tom, čo dôjde ku konečnému rozhodnutiu (alebo čo uplynú lehoty, po ktorých sa rozhodnutie stane konečným), už nemožno v tom istom štáte tú istú osobu nielen súdiť a odsúdiť, ale nemožno už voči nej ani viesť nové konanie pre ten istý delikt, ani pokračovať v tom istom konaní o tomto delikte (to sa netýka mimoriadnych opravných prostriedkov);
- pre posúdenie, či ide o tento istý delikt (idem), nie je rozhodujúce ako sú delikty právne posúdené, či ide o delikty s rovnakým názvom, ani či ide o „trestné“ delikty podľa toho istého zákona (môže ísť o „trestný“ delikt, ktorý bude v jednom konaní posúdený podľa trestného zákona a v ďalšom napríklad podľa zákona o priestupkoch);
- pre posúdenie, či ide o ten istý delikt (idem), je rozhodujúce, či ide v oboch prípadoch o „zhodné konanie“ alebo aspoň o konanie, ktoré „je v podstate rovnaké“, ktoré sa vyznačuje zhodným „súborom konkrétnych skutkových okolností, neoddeliteľne spojených v čase a priestore.“

Z uvedeného teda vyplýva, že judikatúra ESLP vo vzťahu k článku 4 Protokolu č. 7 Dohovoru dopadá tak na činy kvalifikované vnútroštátnym právom ako trestné činy, ako i na činy ním kvalifikované ako priestupky, prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty. ESLP sa priklonil k záveru, že zákaz ne bis in idem nie je obmedzený len na trestné konanie, keďže z hľadiska uplatnenia tejto zásady označil za rozhodujúcu totožnosť skutku a nie totožnosť právnej kvalifikácie. Zásadný význam má teda povaha daného činu, pretože tento článok nepochybne dopadá na všetky činy naplňajúce znaky trestného činu a bráni dvojitému stíhaniu a potrestaniu za tieto trestné činy. Na druhej strane sa nevzťahuje na všetky menej závažné činy, kvalifikované našim právnym poriadkom ako priestupky alebo iné správne delikty, prípadne ako disciplinárne delikty. Vzhľadom na špecifické ponímanie činu podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) možno zásadu ne bis in idem vzťahovať iba na tie činy kvalifikovateľné správnymi prípadne inými príslušnými orgánmi ako menej závažné činy, teda priestupky, prípadne iné správne delikty a výnimočne i disciplinárne delikty, ktoré majú trestnoprávnu povahu. Povaha deliktu sa v tomto smere posudzuje tak z hľadiska chráneného záujmu (či ide o záujem všeobecný alebo partikulárny), z hľadiska adresáta normy (či je norma adresovaná všetkým občanom alebo len skupine osôb so zvláštnym statusom) a z hľadiska účelu a typu sankcie (či má represívny charakter). V kontexte vyššie uvedeného ako aj judikatúry ESLP nie sú pochybnosti o tom, že všetky priestupky podľa zákona SNR číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov majú trestnoprávnu povahu v zmysle Dohovoru. To znamená, že právoplatné potrestanie za takýto priestupok zakladá prekážku veci rozhodnutej pre stíhanie za ten istý skutok či už v správnom, alebo aj v trestnom konaní. Vzhľadom k tomu som skúmala, či sa skutkové okolnosti uvedené v rozhodnutí o priestupku č.k. XXXXX zo dňa XXXXX ktoré vydal Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy prekrývajú so skutkovými

okolnosťami uvedenými v tzv. skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, pričom bolo zistené nasledovné:

XXXXX úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa XXXXX číslo OU-NM—XXXXX uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil hrubým správaním a drobným ublížením na zdraví tým, že dňa 04.11.2015 v čase okolo 06:40 hod. v rodinnom dome č. XXXXX Komárno, v obci XXXXX, počas hádky so XXXXX tejto nadával, že je kurva špinavá, klamárka, podvodníčka, alkoholička, že jej dá deti zobrať sociálkou, následne ju fyzicky napadol tak, že ju päťou udrel do oblasti rebier, na čo menovaná spadla na zem, pričom jej bolo spôsobené zranenie s dobou práceneschopnosti od 04.11.2015 do 06.12.2015. Obvinenému bola za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená sankcia – pokuta vo výške XXXXX €. Rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť dňa 05.04.2016.

Uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom sp. zn. ORP-XXXXX zo dňa XXXXX bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Skutkom sa rozumie súhrn opísaných skutkových okolností, nie ich právne posúdenie (kvalifikáciu). Keďže podstata skutku spočíva v konaní a v jeho následku, bude totožnosť skutku zachovaná vždy vtedy, ak bude zachovaná buď totožnosť konania, alebo totožnosť následku. To platí nielen v prípade absolútnej zhody v konaní alebo v následku, ale tiež v prípadoch, keď bude zachovaná úplná zhoda aspoň v konaní pri rozdielnom následku alebo naopak, ak bude zachovaná úplná zhoda aspoň v následku pri rozdielnom konaní. Totožnosť skutku bude dokonca zachovaná aj v prípadoch len čiastočnej zhody v konaní alebo len čiastočnej zhody v následku, avšak iba vtedy, ak pôjde o čiastočnú zhodu v podstatných okolnostiach, ktorými sa rozumejú predovšetkým skutkové okolnosti charakterizujúce konanie alebo následok z hľadiska formálnych znakov skutkových podstat trestných činov a im po formálnej stránke korešpondujúcich priestupkov, ktoré prichádzajú do úvahy.

Podľa § 156 ods. 1 prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila, že skutkové okolnosti uvedené v rozhodnutí o priestupku č.k. XXXXX zo dňa XXXXX ktoré vydal Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy sa prekrývajú so skutkovými okolnosťami uvedenými v tzv. skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, teda je zachovaná totožnosť konania i následku.

Totožnosť skutku je daná tým, že k nemu došlo v rovnakom čase, na rovnakom mieste a tým istým konaním, t.j. obvinený fyzicky napadol poškodenú tak, že ju päšťou udrel do oblasti rebier, na čo poškodená spadla na zem, pričom jej bolo spôsobené zranenie s dobou práceneschopnosti od 04.11.2015 do 06.12.2015.

Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že medzi obvineným XXXXX a poškodenou XXXXX dlhšie obdobie dochádzalo k nezhodám, ktoré vyúsťovali do vzájomných fyzických a verbálnych útokov. Za jeden z takýchto útokov bol obvinený právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. XXXXXo dňa XXXXX, právoplatným 22.03.2016 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona pričom vrámci uvedeného trestného konania bola tiež obmedzená jeho osobná sloboda výkonom väzby.

Vzhľadom k týmto okolnostiam, považujem za postačujúce postihnutie obvineného XXXXX za spáchanie predmetného skutku v rámci priestupkového konania sp. zn. XXXXX rozhodnutím sp. zn. XXXXX zo dňa XXXXX právoplatné dňa XXXXX

S poukazom na hore uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené v enunciiate môjho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Katarína Zeleňáková
prokurátorka